

Diószegi Szabó Pál

Keresztjeink...

Boldog.
Boldog. –
Magadnak titkosan mondd,
bánatod pohárral oldd,
toldd,
fojtod.

Boldog!
Boldog!
Szabad vagy, feloldva mondd,
Magadat virágba oltod:
bontod...
ontod!

Boldog?
Boldog?
Virágod, sarjadna lombod!
Asszonyként szeretni: dolgoz
s gondod,
Gondod.

Boldog...
boldog...
Hiányból fakadt a lombod,
Kezdet-nél maradt a *Pontod* –
mondod...
mondod...

Boldog...
boldog...
Nélküled sosem lesz, volt: jobb,
életed lettem s a holtod:
sorsod.
Hordod...